

3) I Linie 6 „Skriveredskab“ ændres til „almindeligt sort Blyant“.

Til § 15.

4) I næstsidste Stykke ændres i Linie 2: „trænger til Støtte af et Menneske“ til: „ikke kan gaa uden Hjælp“, og i Linie 3 udgaar: „at han“.

Til § 19.

5) I den foreslaaede ny Valglovsparagraf 71 D. Linie 9 efter „hver“ indsættes: „Stiller“.

Ændringsforslagene samt de Paragrafer, hvortil de vare stillede, og Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ordføreren (Krabbe): De forskellige Punkter, som ved 2den Behandling blev berørte ud over, hvad Betænkningen indeholdt, ere af Udvalget blevne tagne under Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Man har fundet det rettest, at blive staaende i det væsentlige ved det, som Tinget vedtog ved 2den Behandling, og de Ændringsforslag, som her foreligge, ere paa en enkelt Undtagelse nær kun Redaktioner; denne ene Undtagelse indeholder en saa lille Realitet og er saa selvindlysende, at jeg ikke behøver at anvende Ord paa dens Motivering. Lovforslaget selv behøver jeg heller ikke at anbefale til dette Ting. Det er udgaaet fra dette Ting, og Folketinget har nedlagt et stort Arbejde deri. Naar jeg taler om Arbejde, tror jeg, vi i den Henseende skyldte en særlig Tak til det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro), som jeg her ogsaa derfor finder Anledning til at nævne, fordi den Omstændighed, at jeg fører Ordet for Lovforslaget, kun skyldes den Omstændighed, at det nævnte ærede Medlem i Udvalget har foretrukket at foreslaa vore Kolleger at have mig til Ordfører og derved har berøvet mig Glæden af at høre ham føre Ordet for vore fælles Anskuelser. Jeg haaber, at selve Lovforslaget skal gaa her fra Folketinget i en Skikkelse, som baade bifaldes af Regeringen og vil kunne tiltrædes af det andet Ting. Jeg antager, at saavel Folketinget som Landstinget og den høje Regering ville have et Ønske om, at dette Lovforslag bliver til Lov i Aar. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget og de stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Til den ærede Ordførers sidste Bemærkninger

vil jeg kun føje dette, at naar jeg har udtalt min Tilslutning til Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Folketingets Side, og ligeledes nu kan udtale, at jeg intet har at erindre mod de Ændringsforslag, som ere stillede her til 3dje Behandling, maa det selvfølgelig være med det Forbehold, at der for det andet Ting maa være fuld Frihed til ogsaa at bedømme Lovforslaget, som det nu foreligger i en i alt Fald formelt væsentlig ændret Skikkelse fra den, hvori det blev oversendt hertil fra det andet Ting. Paa Grund af den fremrykkede Tid vil det ikke være muligt at udtale noget om, hvorvidt de Overvejelser, det andet Ting maatte ønske at stille i denne Henseende, ville blive tilendebragte i denne Samling, men for saa vidt man kan enes om Hovedpunkterne i Lovforslaget, kan det maaske være af mindre Betydning, om Sagen bliver gennemført i denne eller næste Samling. I saa Henseende kan jeg ikke give noget bindende Tilsagn om, hvorledes det andet Ting vil stille sig. Jeg for mit Vedkommende vil selvfølgelig gerne medvirke til, at ogsaa denne Form af Lovforslaget kan blive accepteret af det andet Ting, saaledes at Forslaget kan blive ophøjet til Lov allerede i denne Samling. Det behøver jeg vel i Grunden ikke at udtale, at det altid har været Regeringens Ønske at faa en Reform paa dette Omraade.

Ordføreren (Krabbe): Rigtigheden af den højtærede Ministers Udtalelser er saa selvfølgelig, at jeg intet har at erindre derimod; men jeg haaber at turde antage, at ifald Landstinget er enigt i Tanken i, hvad der er tilføjet Lovforslaget, ville de Dage, der ere tilbage af Rigsdagssamlingen, selv om Landstinget maatte foretage nogle Ændringer ved det, vi her have vedtaget, dog ikke være utilstrækkelige til, at vi kunne faa Løven endelig vedtagen fra Rigsdagen i denne Samling.

Scavenius: Hvorfor jeg har bedt om Ordet, er kun for at omtale en ganske lille Ubetydelighed. Det meget ærede Udvalg har nemlig gennem sin Ordfører under Nr. 2 stillet det Forslag, at Ordet „uden for“ skal skrives ikke i to Ord men i eet Ord. Jeg tillader mig at mene, at her er det meget ærede Udvalg gaaet noget vidt og noget uden for sin Competence. Det kan jo dog aldrig blive nogen Lovgivnings-sag, hvorledes Retskrivningen skal være her i Landet. Man maa her i Rigsdagen overlade til de to ærede Formænd og Bureauet, hvordan de kunne blive enige om